

Γεννα
Παφός ✓
Κτήμα
Εκκλησία
Κοιν. Θέματα
Εκπαίδευση

II ΠΑΦΟΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ Δ. ΟΙ ΚΑΤΟΙΚΟΙ.

Καὶ ἐκίστην λαφεύγει ἀφ' ἡμῶν ζωὴ καὶ κίνησις. Καὶ ἐκίστην. ἀντὶ τοῦ πρὸς τὴν πρόδοον βήματος ἀποδοῦν ὅτι-
σθοδρομικὸν ἄλλα ποιοῦμεν. Πρὸ εἶκοσι χρόνων ἡ Πάφος ἦτο
εἰς κατὰστατον ὕποφαστήν, σήμερον εἶνε εἰς κατὰστατον ἀνο-
πόφαστον. Πρὸ εἶκοσι χρόνων σχετικῶς ἡσυχία, σήμερον ἐνρί-
σκειται εἰς τὴν ἀθλιότητα ἀθλιότητα. Σήμερον δίδει τὸ σκλή-
περον ὁ Ἰσχυρὸς, καὶ ἄνδρες καὶ γυναῖκες κλίνονται γόνυ ἐμ-
προσθέν του καὶ λατρεύουσι τούτον μὲ ὅλας τὰς ἰδιότητας. Σή-
μερον τὰ θυμιάματα καὶ τὰ μύρα ἀνέρχονται εἰς τὴν ἀερό-
σφαιραν πρὸς τὴν τοῦ Πλούτου καὶ πρὸς δόξαν τοῦ χρή-
ματος. Ἡ πένια καὶ ἡ ἀθλιότης, ἡ ἔλλαψις ἔχουσι καὶ κρέα-
τος, ἀναγκάζει τοὺς Παφίους νὰ θεωρῶσιν ὡς μεγαλειέταν
ἐνασχόλησιν τὸ χρήμα. Τὸ χρήμα εἶνε τὸ μεγαλειέταρον ἐλα-
τήριον, τὸ σπουδαιότερον συμπέρον τοῦ βίου των καὶ δυστυ-
χῶς παρατηρήθη, ὅτι τὸ γεγονός τοῦ θεωρεῖν τὸ χρήμα ὡς
μόνον σκοπὸν τοῦ βίου ἔχει ὡς συνέπειαν τὴν δυσπιστείαν καὶ τὴν ὑ-
περ παντός καλοῦ ἀμέλειαν. Ἡ ἐλαχίστη ἀφορμὴ γεννᾷ τὴν ὑπο-
ψίαν καὶ αἱ συνέπειαι μιᾶς ὑποψίας εἶνε φοβεραὶ ὡς τὴν δι-
σείρασιν καὶ ρήξιν ἀμέτῳς ἐπιφέρουσιν. Τί σημαίνει πρόδοος,
τί σημαίνει παιδεία καὶ ἀρετή. Τί τὰ θέλεις ὅλα αυτά; τὰ
γωνήντα σήμερον εἶνε ὁ παράξ, καὶ ὅλα τὰ ἄλλα σύμφωνα.
Τί σημαίνει διακοσμία; Ἀγνωστος λέξις οὕτε εἰς τὰ ἀπο-
στολλόμενα εἰς Πάφον λεξικά ὑπάρχοντα. Ἰδοὺ λοιπὸν ὁ βίος
τῶν Παφίων, ἐξαιρουμένων κατὰ τι τῶν κατοίκων Κτήματος,
ὅπου ἐξαιρέτα σχολεῖα ὑπάρχοντα εἰς ἃ σφυρηλατεῖται ἡ μόρ-
φωσις καὶ γενναίτερα αἰσθήματα ἐμπνέεται ἡ νέα γενεά,
ἐφ' ἧς καὶ μόνος ἐλπίζω τὴν γενικὴν τῆς Πάφου ἀναμόρφω-
σιν. Καὶ μήπως δὲν ἔχουσι δικαίον οἱ δυστυχεῖς νὰ λατρεύω-
σι τὸν πᾶν; Μήπως ἡ Σ. Κυβέρνησις ἐπραξέ τι πρὸς σω-
τηρίαν καὶ πρὸς ἐκπαίδευσιν τοῦ λαοῦ τούτου; Εἴχέ ποτε ὁ
Πάφιος ἐπὶ τῆς προκατόχου Κυβερνήσεως τοιαῦτα αἰμοχαρῆ
καὶ θηρώδη αἰσθήματα. Σήμερον ἡ ἀθλιότης καὶ ἡ πένια
τὸν κάμνουσι δυστυχῆ, καὶ δυστυχῶς ἡ δυστυχία αὐτῶν θὰ
διαρρέσῃ πολλή. Γνωρίζετε δὲ ὅποια τὰ ἀποτελέσματα ἐνός
ἀδυνάτου δυστυχούς λαοῦ. Τὸ ψεῦδος καὶ ἡ ἀπάτη εἶνε
ἡ πρώτη βαθμὶς, ἔνα καταλήξῃ εἰς τὴν τελευταίαν, τὴν ἀγ-
χόνην.

Ἐπίσης δὲν δύναμαι νὰ σιωπήσω, ὅποιαν φρικτὴν ἐντόπωσιν
μὴ προξένησιν ἡ κατὰστασις τοῦ ἐν Πάφῳ κλήρου μας.
Ἱερεῖς, εἰς τὴν ἔσχατον βαθμὴν τῆς πνευματικῆς ἀποκτηνώσε-
ως, ρακένδυτοι, διέρχονται τὸ πλεῖστον τοῦ καιροῦ των εἰς τὰ
καφανεῖα, ὅπου καὶ ἄλλο ἀπὸ συμβουλὰς πρὸς σωτηρίαν τοῦ
ποικίλου των δίδουσι καὶ ὁ δυστυχὴς χωρικὸς, ἀν κατὰ τῶν
κακῶν παραδειγμάτων ἔχει ὡς προπύργιον τὴν θρησκείαν, μι-
μώμενος τὸν ἱερέα τοῦ πράττει ὅσα πράττει. Πρὸς τὸν Μη-
τροπολίτην Πάφου ἀποτεινόμεθα διὰ τὴν βελτίωσιν τοῦ κακοῦ
τούτου. Δὲν εἶνε δυνατόν Πανιστάτα νὰ ἐναρτήσῃτε, ὅπως ἔλ-
θῃ εἰς Πάφον, εἰς ἱεροκήρυξιν; Πιστεύω, ὅτι τὰ εἰσοδήματα
τῆς μητροπόλεως δύνανται νὰ διατηρήσωσι τοῦλάχιστον ἓνα. Πρά-
ξατε μόνον τούτο καὶ ἐστὶ βέβαιον ὅτι θὰ ἐπέλθῃ ἡ ἐπιδιοκομένη
βελτίωσις.

ΕΡΗΜ: Σάββας
ΗΜΕΡ: 30/9/1892